

EDJ 2009/192418

TSJ de Catalunya Sala de lo Social, sec. 1ª, A 24-2-2009, nº 11/2009, rec. 7/2009

Pte: Castell Valldosera, Lidia

Comentada en "La obligación de consignar para recurrir de las empresas en concurso. Foro Abierto"

Resumen

L'empresa interposa recurs de queixa contra interlocutòria que va inadmetre la suplicació enfront sentència que declarà la improcedència de l'acomiadament. El TSJ desestima el recurs en considerar que la recurrent no compleix amb el requisit de consignar o avalar l'import de la condemna amb l'anunci, sense que constitueix cap mena de garantia l'ofertament de que aquella s'integrarà en la massa del concurs de creditors en el qual està incursa l'empresa, doncs no consta que tingui el consentiment de l'administració concursal per a interposar el recurs, ni es té garantia de si els béns són suficients per a fer front al pagament de la massa. La empresa interpone recurso de queja contra autoa que inadmitió la suplicación frente a sentencia que declaró la improcedencia del despido. El TSJ desestima el recurso al considerar que la recurrente no cumple con el requisito de consignar o avalar el importe de la condena con el anuncio, sin que constituye ningún tipo de garantía el ofrecimiento de que aquella se integrará en la masa del concurso de acreedores en el cual está incursa la empresa, pues no consta que tenga el consentimiento de la administración concursal para interponer el recurso, ni se tiene garantía de si los bienes son suficientes para hacer frente al pago de la masa.

NORMATIVA ESTUDIADA

RDLeg. 2/1995 de 7 abril 1995. TR Ley de Procedimiento Laboral art.228

ÍNDICE

ANTECEDENTES DE HECHO
FUNDAMENTOS DE DERECHO
FALLO

CLASIFICACIÓN POR CONCEPTOS JURÍDICOS

RECURSO DE SUPPLICACIÓN

PROCEDIMIENTO

Preparación o anuncio
Interposición y admisión del recurso
Forma y contenido
Defectos insubsanables
Depósitos y garantías

FICHA TÉCNICA

Favorable a: Trabajador; Desfavorable a: Empresa/Empresario

Procedimiento:Recurso de queja

Legislación

Aplica art.228 de RDLeg. 2/1995 de 7 abril 1995. TR Ley de Procedimiento Laboral
Cita art.40.1, art.54.2 de Ley 22/2003 de 9 julio 2003. Ley Concursal
Cita art.24 de CE de 27 diciembre 1978. Constitución Española
Cita art.1.6 de RD de 24 julio 1889. Código Civil

Bibliografía

Comentada en "La obligación de consignar para recurrir de las empresas en concurso. Foro Abierto"

ANTECEDENTES DE HECHO

Primer. El día 07/01/2009 passat aquesta Sala va rebre un escrit presentat per en el procediment núm. 344/2008 tramitat en el Jutjat Social 2 Girona, en què s'interposava un recurs de queixa contra la resolució de data 12 de desembre de 2008.

Segon. En 12 de gener de 2009, es va dictar una resolució en què s'admetia a tràmit el recurs esmentat.

FUNDAMENTOS DE DERECHO

PRIMER. El Jutjat núm. 2 de Girona dictà sentència en data 3.9.2008, per la qual estimava la demanda de la part actora, declarant nul el seu acomiadament i condemnant solidàriament a les empreses demandades a pagar-li la quantitat de 14.017,12 Euros en concepte de salaris deixats de percebre en la data de la resolució.

Enfront d'aquesta sentència EXPOFINQUES, S.L. anuncià recurs de suplicació sense haver consignat l'import de la condemna ni haver-lo assegurat, al·legant que es troba en concurs voluntari de creditors que es tramita davant el Jutjat Mercantil núm. 3 de Barcelona i que es procedirà a integrar els imports corresponents objecte de condemna dins dels crèdits contra la massa, atès que per aquest motiu en el moment actual no té liquidat per poder consignar la condemna solidària de la qual ha estat objecte.

Per interlocutòria de 23 d'octubre de 2.008 es va tenir per no anunciat el recurs de suplicació en base a l'article 228 de la Llei de Procediment Laboral EDL 1995/13689 i per nova resolució de 12 de desembre següent es desestimà el recurs de reposició previ al de Queixa.

SEGON. En el present recurs de queixa la recurrent reitera que es troba en procediment de concurs voluntari de creditors i que per aquest motiu no pot consignar l'import de la condemna, tenint en compte, a més, que es tracta d'un acomiadament nul entre molt d'altres tramitats individualment en els Jutjats de Girona, en demandes individuals idèntiques dirigides solidàriament contra la recurrent, en les quals ha estat condemnada solidàriament, malgrat no ser l'empresa directa del treballadors, atès que s'ha negat valor a la relació de franquícia concertada entre la recurrent i l'empresa codemandada en la que treballaven els demandats i la recurrent només ha pogut fer front, amb dificultats, a la consignació del primer recurs de suplicació, derivat de l'esmentada situació, que està pendent davant la Sala, però ja no a tots els restants. Entén que a la present situació se li ha d'aplicar la doctrina recollida per a casos com el present per la interlocutòria del TSJ de Castilla y León (Burgos) de data 28.12.2006, en que es va estimar suficient la garantia oferta d'incloure la quantitat objecte de condemna dins dels crèdits contra la massa, i al·lega que, en cas contrari, es conculcaria el dret fonament de l'empresa als recursos establerts per la llei, infringint l'art. 24 de Constitució Espanyola EDL 1978/3879 .

L'article 228 de la LPL EDL 1995/13689 estableix que el recurrent que hagués estat condemnat al pagament d'alguna quantitat haurà d'acreditar, al anunciar el recurs de suplicació, que ha consignat la quantitat objecte de condemna o bé que l'ha assegurat mitjançant aval bancari. Únicament s'exclou d'aquest requisits al qui hagin obtingut el benefici de justícia gratuïta. És cert que el Tribunal Constitucional, d'acord amb la seva doctrina de flexibilització dels requisits formals dels recursos, sempre hi quan es compleixin les seves finalitats i per tal de complir el principi de tutela judicial efectiva que consagra l'article 24 de la nostra Constitució EDL 1978/3879 , ha admès que en compliment del que disposa l'art. 228 de la LPL EDL 1995/13689 , es puguin utilitzar mitjans de garantia diferents de la consignació i l'aval bancari, però exigeix diverses condicions. En primer lloc ha de tractar-se d'una situació econòmica extrema que impedeixi utilitzar els mitjans legals previstos en el citat article 228 i, en segon lloc, que la garantia alternativa presentada sigui adequada i suficient a la finalitat a la qual es destina.

En el present litigi es tracta d'una empresa que, segons afirma, es troba en concurs voluntari de creditors. Doncs bé, l'article 40.1. de la Llei Concursal 22/2003, de 9 de juliol EDL 2003/29207 , estableix que en cas de concurs voluntari "el deudor conservarà las facultades de administración y disposición sobre su patrimonio, quedando sometido el ejercicio de éstas a la intervención de los administradores concursales, mediante su autorización o conformidad" i d'altra banda l'article 54.2 EDL 2003/29207 disposa que "En caso de intervención, el deudor conservará la capacidad para actuar en juicio, pero necesitará la conformidad de la administración concursal para interponer demandas o recursos que puedan afectar a su patrimonio. Si la administración concursal estimara conveniente a los intereses del concurso la interposición de una demanda y el deudor se negara a formularla, el juez del concurso podrá autorizar a aquélla para interponerla".

Tenint en compte aquesta regulació, el recurs no pot tenir èxit, i això perquè no es considera que constitueixi cap tipus de garantia l'oferiment de que la quantitat objecte de condemna s'integrarà a la massa, quan no consta en cap lloc que la recurrent tingui el consentiment de l'administració concursal per interposar el present recurs. Tampoc es té cap tipus de garantia de si els béns de l'empresa son suficients per fer front al pagament de la massa, per la qual cosa la garantia alternativa que s'ha ofert no reuneix les condicions necessàries per a suplir la que exigeix l'article 228 abans citat EDL 1995/13689 .

D'altra banda i pel que fa a la Interlocutòria del TSJ de Castilla i León, amb seu a Burgos, citada per la recurrent, cal dir que no vincula a aquesta Sala, perquè no constitueix Jurisprudència, d'acord amb el que disposa l'article 1.6 del Codi Civil EDL 1889/1 tal com correctament assenyalava la jutgessa d'instància.

VISTOS els preceptes legals citats i la resta de general aplicació.

FALLO

Desestimar el recurs de queixa plantejat per Expofinques, S.L. contra la interlocutòria de data 12 de desembre de 2008 dictada pel Jutjat Social número 2 de Girona recaiguda en les actuacions seguides amb el número 344/2008, i confirmen íntegrament l'esmentada resolució.

Notifiqueu la present resolució a les parts amb l'advertència que contra la mateixa no escau recurs de cap mena, retornant les actuacions al Jutjat d'instància, adjuntant testimoni de la present i arxivant les actuacions d'aquesta Sala sense més tràmit.

Així ho pronunciem, ho manem i ho signem.

Número CENDOJ: 08019340012009200045